

Gecenin Serseri Sokakların da

— ÖNDER_34 · 24 Şubat 2018

Gecenin serseri sokakları
Salar rüzgarı ağaçları
Döker üstünde yaprakları
Savurur çöllere denizlere
Ağacı yapraksız bırakır

Çoğunun karanlıktır köşe başları
O köşe başlarında saklanmış korkularım
Pusuya yatmışlar beni bekler gibiler
His ediyorum içimin üşümesinde
Çünkü hüznün insanı karanlıkta vurur

Hafif çiseleyen bir yağmur başladı
Rüzgarla pencerenin camına vuruyor
Saatler durmuş gibi sesiz
Gece gündüze çekmiş perdesini
Saklamış ışık saçan ayını yıldızını

Şehir bir derin uykuda
Pencerelerde ışık yok
Uykum bugün yine fırarda
Demli çay önce belli bardakta
Şafağı beklerken deviriyorum ardı ardına

Masamın üstünde bir kağıt bir kalem
Durmadan mısralara yazıyor keder elem
Bu yalnız soğuk gecede
Sanki ömrümde gitti bir senem
Hayat beni yordu odur benim demem

Derken tan belirdi kül rengi bulutlarla
Ufak yıldırım ışıkları çakıyordu aralarında
Bir gök gürültüsü koptu ardında
Rüzgar yağmuru doluya çevirmişti
Tüm şiddetiyle dövüyordu sokakları